

κτριδίων του ύδατος επί 16 ώρας εκτεθέντες εις ρεύμα άτμου διατήρουν εισέτι την φυϊκήν των δύναμιν. Λιπόφυτά τινα εθεάθησαν φυτοζωούντα άφου περιεχύθησαν δια ζέοντος ύδατος και έμειναν επί τινας έβδομάδας ύπο τδ πιστήριον. Άλλά και ζώα δύνανται νά διατηρήσωσι την ζωήν ύπο επιβλαβεϊς δι' αυτά όρους. Κοχλίας, ίχθύς και άμφίβια, άπαντώνται εις θερμάς πηγάς. Έντομα και βάτραχοι, κλεισθέντα εντός πάγου, αναζώνουν όταν τδ τεμάχιον του πάγου όπερ περικλείει αυτά, ταξη. Ο Φραγκλίνος ειδε μυϊας, αιτινες πιγιείσαι έν Μαδέιρα έν τω οΐνω, έν Άμερικη ανέζων πάλιν έν τω άέρι. Επί πόσον εζήσαν φρύνιοι, οιτινες ευρέθησαν έγκεκλεισμένοι έντός λίθων άνευ συγκοινωνίας μετά του άέρος, εινε άνυπολόγιστον. Μικροί κυπρίνοι οιτινες κατεπόθησαν ύπο πελαργών λέγεται ότι εκενώθησαν ένιστε ζώντες και άποξηρανθέντα τροχοζώδια ειδεν ό Λεοενβέρη αναζώντα μετά 2 έτη, ό δε Σπαλλαντζάνης μετά 4 έτη. P*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

"Ανθρωπος τις, ό όποτος από ύπαλλήλου έγχεινε διευθυντής, έρωτηθείς άν εινε ευχαριστημένος εκ τής νέας του θέσεως, απήντησεν :

"Η μόνη διαφορά μεταξύ τής παλαιάς και τής νέας εινε, ότι έν τω πρώτδ η δυστυχία μου ήτο όταν ό Φεβρουάριος είχεν 29 ήμέρας, τότε η συμφορά μου εινε όταν έχη 28.

✳

Εις κάποιον, μεταφράσαντα πρό έτών τόν Δάντην, σατυρικός κεφαλήν, έγγραφε τό επόμενον επίγραμμα :

"Ένας Θιακός, καθώς γνωρίζουν όλοι,
Δίχως κανένα λόγο και αίτία,
"Εσφαξε σαν τραγί και δημοσία
Τό δύστυχο τό Ντάντε στ' Άργυστόλι.

ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Στδν Παύλο Νιρβάνα.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

Έκυτόζαν τ' άστέρια με τδ βράδν,
έκυτόζαν τόν "Ηλιο τδ πρωί.
Εάφνω πεθαίνεις πέφτουν στδ σκοτάδι
μαζδ με τή χαμένη της ζωή.

Κάθε όμορφιά της τόρα, κάθε χάρη
εδω κ' εκεί στδ λούλουδα πετῶ.

Μόνο τὰ μάτια—δλόφωτο ζευγάρι—
λάμπουν βαθυά στδν λάκκον άνοιχτά!

Μόνο τὰ μάτια μέσ' άπ' τδ σκοτάδι
γεμάτα άπό λαχτάρα και ζωή
κυτίζουνε τὰστέρια με τδ βράδν
κυτίζουνε τόν "Ηλιο τδ πρωί...

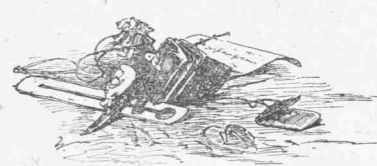
ΑΥΓΟΥΛΑ!

Για πέ 'στό χαμουλόουδο, πού τ' άνη του άνοιγει
και μυρωδιές λογιώ-λογιώ με τ' άεράκι σμίγει,
πέσ του νά κλείση τ' άνη του να γείρη άγάλι άγάλι
με χίλια κρύφια όνειράτα να κοιμηθη και πάλι.

Πέ' στ' άστέρια πουμίμεινε χλωμό να μῆς φωτίση
και τρέμει τρέμει να σβυστη ποτέ του να μη δύση.
Και πέ 'στὰ χρυσοσύνηνα πού κρέμονται εκει πέρα
να μη χαθοϋν, σαν όνειρο και μῆς προφτάση η μέρα.

"Αχ! μη μου λές...και η μικρη ψυχουλά σου δεν ξερει
μια μέρα με τόν "Ηλιο της σαν τί μπορεί να φέρη!
Κάλλιο η ζωη μας άσωστη και άφραστη άπ' τὰ χρόνια
αύγουλα να εινε άθάνατη, να εινε αύγουλα αιώνια...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Έπιστημονικά,
Ειδιόσεις.

Εις τόν επιφανή γερμανόν αρχαιολόγον και αρχιτέκτονα Δούρμ, πρό τινων ήμερών άπελθόντα εξ Αθηνών, άφ' ου υπέδειξε τόν τρόπον δι' ου θα σωθοϋν ό Παρθενών και τάρχατα μνημεία εξ ένδοχομένης πτώσεως, άπενεμήθη ό Σταυρός τών Άνωτέρων Ταξιαρχών.

Την π. Κυριακήν έν τη αιθούση τών Φιλομούσων ό έν Αθήναις Σύλλογος τών Μικρασιατών έτέλεσε την επέτειον αύτου έορτήν. Ο κ. Παλαμάς άπήγγειλε ποίημα του κ. Α. Προδελγιοϋ, άπόντος, λόγον δε κατάλληλον τη περιστάσει έξεφώνησεν ό καθηγητής κ. Μαργαρίτης Ευαγγελίδης.

Την έσπέραν τής π. Δευτέρας ό Σύλλογος τών Φιλολόγων έτέλεσεν έορτήν επί τής εγκαθιδρύσεως τών νέων αύτου Αρχών. Ο ύφηγητής κ. Α. Ροντήρης ώμίλησε περί Τέχνης, ό δε πρόεδρος κ. Τ. Αμπελάς περί τού σκοπού τού Συλλόγου και τών Καλών Τεχνών έν Έλλάδι.

Εις τὰς τελευταίας φοιτητικὰς ταραχάς επί τής άπόλυσεως τού καθηγητού κ. Α. Οίκονόμου—αι όποται, πρός ώραν τούλάχιστον, έκόπασαν,— έλαβε μέρος ένεργόν και η δεσποινίς Ροκῶ, φοιτήτρια τής Φιλολογίας, εϋθὺς εξ αρχής ταχθεσα μετά τών φυγοπούδων. Τήν ηρωίδα άπεθανάτισεν ό τελευταίος «Ρωμηός» δι' έξαισιών αληθώς στίχων.

Κατά την στατιστικήν, την όποίαν έπροκάλεσεν η επί των Όλυμπιακών Αγώνων Έπιτροπή, έν Αθήναις, Πειραιεί και Φαλήρω ύπάρχουν έν όλω 71 Σεινοδοχεία και 11 οικία επιπλωμένα, έχουσαι 1432 δωμάτια και 2347 κλίβαν. Υπάρχουν επίσης 71 έστιατόρια παρέχοντα τροφήν εις 5255 άτομα.

Μεταξύ τών επιβατών τής γερμανικής θαλαμηγού «Ο πρίγκιψ Βίσαρκ», επί τριήμερον διαμεινάσης έν Πειραιεί, ήτο και ό πορτιν αρχικαγγελάριος τής Γερμανίας Καπρίθης. Ο Καπρίθης άνήλθε εις Αθήνας και επεσκέφη την Ακρόπολιν άπήλθε δε δια τού «Πρίγκιπος Βίσαρκ» εις Κωνσταντινούπολιν, όπθεν θα επιστρέψη εις Βιέννην σιδηροδρομικώς.

Διέτριψεν επ' όλίγας ήμέρας έν Αθήναις ό γάλλος Δάκαδημαίχος Έδουάρδος Έρεβί, διευθυντής τού παρισινού «Ηλίου».

Απεβίωσεν έν Αθήναις εκατοντούτης ό Νικόλαος Απαπαδόπουλος, ό εκδιδάς την πρώτην ελληνικήν πολιτικοκοινωνικήν εφημερίδα «Η ταχύπτερος Φήμη» (1837—1885).

Υπο τόν τίτλον «Κρίση στην Κρίση» ό κ. Πέτρος Ζητουνιάτης έδημοσίευσεν έν επιφυλλίδι τής «Επιθεωρήσεως» άπάντησιν εις τὰ ύπο τού κ. Μητσάκη γραφέντα έν τω «Αστει» κατά τού μεταφραστου τής Υπατίας.

Ηρχατο εκδιδόμενον ένταυθα εβδομαδιαίον εικονογραφημένον περιοδικόν γαλλιστί ύπο τόν τίτλον «La Revue» κατάλληλον δι' οικογενείας αι όποται έχουν παιδιά σπουδάζοντα την γαλλικήν. Διευθυντής και εκδότης τής «Revue» εινε ό κ. Κ. Ι. Γιαννιός.

Την προσεχί δευτέραν έν τη αιθούση τής Φιλαρμονικής ώρα 2 1/2 μ. η κυρία Πετρίτση θα παγγείλη άγγλιστί σκηνάς εκ τών δραμάτων τού Σαίξπηρ και γαλλιστί εκ τών τού Ρακίνα και Μολιέρου. Αι εισπράξεις τής καλλιτεχνικής ταύτης ήμερίδος θα διατεθοϋν πρός όφελος τού Βροφοκομείου.

Την π. Κυριακήν έφθασεν εις Κέρκυραν ό Τσάρεβιτς Μέγας Δούς Γεώργιος. Πρός ύποδοχήν τού άσθενούτος ήγεμονίδου μετέδη εις Κέρκυραν ό ένταυθα πρεσβευτής τής Ρωσσίας κ. Όνού.

Δια τής θαλαμηγού «Σφακτηρίας» άνεχώρησαν εις Κέρκυραν πρός επισκεψήν τού Τσάρεβιτς η Βασίλισσα, ό Διαδόχος, η πριγκίπισσα Σοφία και η βασιλόπαις Μαρία, συνοδευόμενοι ύπο τού κλειδούχου κ. Μεσσαλά, τής μεγάλης Κυρίας Θεοαράη και τού ιδιαιτέρου γραμματέως τής Βασιλίσσης κ. Φιλοσοφού.

Αμα τδ κατάπλω τού «Πολιικού Αστέρου» εις Κέρκυραν, συνεχάρησαν τω Τσάρεβιτς τηλεγραφικώς επί τή αίσία αύτου άφίξει η Βασιλική Οικογένεια και τδ Υπουργικόν Συμβούλιον.

Παρακαλοϋνται οι άποστέλλοντες διηγήματα δια τόν διαγωνισμόν να συμμορφώνται κατά γράμμα με τούς όρους. Διηγήματα μη στελλόμενα επί συστάσει, μη φέροντα τδ όνομα τού συγγραφέως η τδ ψευδώνυμον έντός φακέλλου κλειστοϋ και μη συνοδευόμενα ύπο 2 δραχμίων, δεν θα ληφθοϋν ύπ' όψη. Οϋτως, ειδοποιείται ό στείλας τδ ύπο τόν τίτλον «Τών δυδ κοϋκίων τδ λάλισμα» διηγήματα, ότι δεν θα λάβη μέρος εις τόν διαγωνισμόν, διότι δεν έστειλε μαζι και τὰ χροήματα.

κ. Α. Σ. Β. Πόρον Πολύ, πολυ άκατάλληλον.
—κ. Μγ. Ροσ. Έρράκλειαν. Τότε, στείλατε την συνδρομήν σας πρός τούς αδελφούς Δεπάστα, βιβλιοπώλας, έν Γαλατά Κων]πόλεως.—κ. Μ. Φ. Άρτάκη η. Δεν εινε ακόμη τέλει τα «Ανάγλυφα» σας. Φαίνεται όμως ότι θα γράψετε ώρατια πράγματα. Έργασία και ύπομονή.—Ν. Γρ. Κων]πολιν. Περιμένοντα δέ άλλα δύο. Τά βιβλία θα σταλοϋν.—κ. Τ. Οικ. Άρμυελάκια. Λυπούμεθα, αλλά δεν εινε δυνατόν να σας ευχαριστήσωμεν.—κ. Β. Ν. Φ. Χακκιδά. Ανωμαλία γλώσσης μεγάλη κατά τὰ άλλα μέτριον.—κ. Ι.Θ. Δ. Πειραιά. Άλιθος τυπογραφικόν. Προφορικώς, παρακαλοϋμεν.—κ. Σ. Ι. Μ. Έν τ α υ θ α. Ηρωτήσαμεν τόν κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου, ό όποτος σας άπαντά τὰ εξής: «Και άλλος έκματη παρατήρησιν ότι η λέξις: ήλιο βασιλεμια (=βασιλεμια τού ήλιου) εινε εσφαλμένη. Τό ορθόν εινε άλλως και μόνον βασιλεμια, γραμμένον όμως βαδύλεμα (τό άπρ. ρημα βασηλεύει). Έν Αθήναις ελέγοντο βασηλιεμα, βασηλιεύει. Ταυτα εινε ταύτοσημα πρός την φράσιν: τὰ έμπα τού ήλιου. Διά την Ανατολήν ύπάρχει τδ άνάλογον: τὰ έβγα τού ήλιου. Αι φράσεις αύται μάλιστα άπαντάσι συνήθως εις τὰ παλαιά ξόρκια. π. χ. «Και έν τού ήρθε στα έμπα η στα έβγα τού ήλιου η στα γλυκύτατα τής νυχτός τό ξορκίζω κτλ.»—Μιχαηλάγγελον, Έν τ α υ θ α. Σῆς άνεγνωρίσαμεν και ύπο τδ νέον ψευδώνυμον. Ατελη ακόμη και τὰ δύο.—Υάκινθον, Έν τ α υ θ α. Όχι.—κ. Γ. Ν. Π. Έν τ α υ θ α. Έχουν κάποιαν χάρην, αλλά πολυ άπεριποίητα.—Ψαρών, Έν τ α υ θ α. Και αυτό κατώτερον τού δημοσιευθέντος, άσυγκρίτως.—Ταχχρέδιον, Έν τ α υ θ α. Μῆς ήρσε πολυ. Νά μας στείλετε τδ όνομά σας.—κ. Ψ. Φ. Έν τ α υ θ α. Μεταφράζετε ώρατια. Προτιμώμεν έργα σύντομα μεγάλων συγγραφέων, άλλ' ει δυνατόν όχι γάλλων. Αρκετούς εγνωρίσεν από αύτους τδ ελληνικόν κοινόν εινε άνάχη να γνωρίση τόρα κάπως και τών άλλων έθνών τας φιλολογίας.—Τακτικήν άναγνωστριαν, Έν τ α υ θ α. Ο άγαπητός σας ποιητής δεν μῆς έστειλεν έως τόρα τίποτε. "Αν μῆς στείλη, διατί όχι;

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ και Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—759.